

РЕШЕНИЕ

№ 3227

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **2345** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. И. З. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - С., [улица], вх. В, чрез адв. М., срещу Ревизионен акт № Р-2221015009917-091-001/23.03.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение № 888/31. 05. 2016 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваната част. Претендира разноските по делото. Представя писмена защита.

Ответникът - директор на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221015009917-020-001 от 03.12.2015 г., издадена от Т. Н. на длъжност главен експерт по приходите, изпълняваща и длъжността началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С. /видно от Заповед № 1942/07.10.2015 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на В. И. З. от [населено място], ЕГН [ЕГН], за определяне на

задълженията на физическото лице по ЗДДФЛ за периода 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г. и за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г. Ревизията е следвало да завърши до 04.02.2016 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221015008817-092-001 от 24.02.2016 г., връчен на същата дата на лицето. Съгласно изложеното в ревизионния доклад, на В. З. е извършена проверка за установяване имущественото му състояние, и съответствието между доходите и разходите на лицето, приключила с Протокол № П-2210-1436902-073-001/05.02.2015 г., присъединен към ревизионното производство с Протокол № 1050223/22.01.2016 г. Установено е, че лицето е семейно и има две деца.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221015009917-091-001/23.03.2016 г., издаден от С. М. – ръководител на ревизията и Т. Н. – органа възложил ревизията, съобразно представеното (стр. 242) Решение № ПФ-22221015000146-98/28.10.2015 г. на директора на ТД на НАП С., за изземване на разглеждането и решаването на ревизионното производство.

С жалба вх. № 94-В-181/30.03.2016 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 888/31.05.2016 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е частично потвърден. Решението е връчено на 09.06.2016 г.

С жалба вх. № 94-00-37/09.06.2016 г., РА е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-2221015009917-091-001/23.03.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., в потвърдената му с Решение № 888/31.05.2016 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ част, на жалбоподателя В. И. З., са установени задължения за довносяне за 2012 г. в размер на 2 341,92 лв. и съответните лихви за забава.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221015009917-092-001/24.02.2016 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изпр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения.

На основание чл. 112, ал. 1 от ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция.

В хода на съдебното производство е представена Заповед № 1332#2/12.10.2015 г. на Директора на ТД на НАП – С., с която са определени органите по приходите, които могат да изпълняват функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119,

ал. 2 ДОПК, считано от 12.10.2015 г., тоест да възлагат извършването на ревизия. Сред титулярите на натоварените с тези правомощия органи е посочено лицето Т. Н. на длъжност началник на сектор "Ревизии" в отдел "Ревизии" към Дирекция "Контрол" при ТД на НАП – С.. Процесното ревизионно производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 22221015009917 – 020 – 001/03.12.2015 г., издадена именно от Т. Н., която предвид представената заповед на териториалния директор е притежавала компетентност да възлага ревизии към релевантния момент. Р. акт е издаден от органа, възложил ревизията – Т. Н. и от ръководителя на ревизията – С. М., при спазване на разпоредбите на чл. 112, ал. 2, т. 1 и на чл. 119, ал. 2 ДОПК, поради което се явява валиден акт, постановен от компетентни органи.

ЗВР № Р–22221015009917–020–001/03.12.2015 г. има съдържанието по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизиран е обхватът на ревизията; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок по чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК.

В хода на ревизията от В. И. З. са изисквани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по неговия предмет, извършени са проверки. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизирания период. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия.

Ревизията е извършена в определения със ЗВР № Р–22221015009917–020–001/03.12.2015 г. срок. За резултатите ѝ е съставен РД № Р-22221015009917-092-001/24.02.2016 г. от ревизиращия екип преди изтичането на в 14-дневния срок от изтичане на срока за извършване на ревизията съгласно чл. 117, ал. 1 ДОПК. Съдържанието на РД е предписаното от чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК; към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

По отношение на процедурата: Към особения ред за облагане, предвиден в чл. 122 ДОПК, ревизиращите органи са преминали след като, изследвайки придобитото имущество, банкови сметки, получени възнаграждения, други доходи е установено превишаване на разходите над декларираните доходи. При определяне на основата, подлежаща за облагане с данък върху доходите на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от кодекса и отразените в декларациите по чл. 124, ал. 3 ДОПК такива. При извършване на ревизията органите по приходите са съобразили разпоредбите на чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК. За установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е уведомено ревизираното лице, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 от ДОПК ред и му е определен срок за представяне на доказателства и за ангажиране на становище. На основание чл. 122, ал. 3 от ДОПК до жалбоподателя е адресирано ИПДПОЗЛ за попълване на съответните декларации.

Предмет на обжалване по делото са единствено допълнително установените задължения за данък върху доходите за 2012 г. в размера, определен с решението на ДОДОП.

Събраните гласни доказателства в хода на съдебното производство целят установяването на имущественото състояние на лицето към началото на първия ревизиран период. Няма основание да се предполага, че посочените от лицето средства са били налични и разполагаеми и след три години, считано от края на първия ревизиран период, за да бъдат кредитирани като относими събраните

доказателства и съобразявани при преценката за обоснованост на изводите на органите по приходите, довели до установяване на спорните задължения.

Паралелно с това следва да се отбележи, че изслушаните показания от една страна си противоречат, а от друга не установяват обстоятелствата, за които жалбоподателят е поискал изслушването им. Свидетелите дават противоречиви показания относно обстоятелството кога е сключен брака на жалбоподателя и се е състояло сватбеното тържество. Единият свидетел категорично заявява, че това се е случило през лятото – м.юли, а другият твърди, че е бил кум на сватбата като описва това да се е случило през есента или зимата. Нито един от двамата свидетели не е възприел пряко обстоятелството жалбоподателят да е получил като подаръци по повод сключването на брака сума, възлизаща общо на 10 000 лева. Обстоятелството, че свидетелите са възприели „получаването на пликове” не е достатъчно да бъде установен размера на сумата в брой, получена на сватбата, а още по-малко спорното обстоятелство – наличните суми в брой към началото на първия ревизиран период.

За 2012 г. задълженото лице не е подало годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ и не е извършвало сделки с движимо и недвижимо имущество. Констатирано е, че В. И. З. е получил през периодите от м. 01.2012 г. до м. 03.2012 г. доходи по договор за управление и контрол, а за периодите от м. 04.2012 г. до м. 12.2012 г. е бил самоосигуряващо се лице.

Представен е договор за паричен заем от 25.07.2012 г. между В. И. З. и П. Д. Д.-З., майка на жалбоподателя, с който тя му предоставя в брой сума в размер на 60 000,00 лв. В договора не е уговорена лихва. Няма документи, които да удостоверяват предаването на паричните средства на ревизираното лице. С договор за паричен заем от същата дата В. И. З. - заемодател, предоставя на [фирма] сумата в размер на 60 000,00 лв. Заемът е предоставен на части, като предоставянето му е отразено при извършената проверка на имущественото му състояние и съпоставка на декларираните доходи и извършените разходи.

Според чл. 225 от Закона за задълженията и договорите с договора за дарение дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема; дарението на движими имущества трябва да стане в писмена форма с нотариално заверени подписи или чрез предаване, а на ценни книжа - по надлежния начин за прехвърлянето им. Според чл. 57, ал. 4 от ДОПК, обясненията на третите лица се преценяват с оглед на всички други данни и като се взема предвид тяхната заинтересованост от резултата на ревизията, съответно качеството им на свързани лица с ревизирувания субект. Оправдан е и подходът на приходните органи да изследват разполагаемостта на парични средства у всеки от двамата дарители с оглед размера на всяка от дарените суми. Отказът им да ценят декларативните твърдения на жалбоподателката /и нейните родственици – майка и брат/ се подкрепя от следния анализ на доказателствата по делото:

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че не били взети предвид доходите на съпругата на жалбоподателя, тъй като такива доходи са признати за 2012 г. в размер на 11 106,72 лв., под формата на други източници на средства.

Неоснователни са и доводите, че не е правил разходи за издръжка, защото живеел при родителите си, тъй като в паричния поток, въобще не са включени разходи за издръжка, въпреки че жалбоподателят е женен и има две деца.

Неоснователни са и доводите за спестени пари от сватбата в размер на 20 000 лв., тъй като не са представени доказателства в подкрепа на тези твърдения. Разпитаните

свидетели не потвърждават размера на сумата, още повече че изрично заявяват, че не са присъствали на броенето на парите. Твърденията за големия размер на сумата са субективни и неопределени. В същото време, пресмятането от страна на процесуалния представител, в представените писмени бележки, е чисто хипотетично и не се базира на никакви доказани факти. От друга страна, ако беше събрана такава сума на сватбата, която е била 2006 г., няма доказателства че сумата е била спестена и същата може да се яви като начално салдо през 2009 г. Звучи нелогично такава сума пари да се държи в къщи (няма доказателства за внасяне в банка), а в същото време жалбоподателят да ползва лизинг за покупка на автомобил.

При това положение надхвърлянето на разходите над приходите, което е безспорно доказано, тъй като от самото дружество [фирма] са представили (стр. 279) за получени суми от страна на собственика В. И. З. в размер на 90 400 лв. От страна на решаващия орган е приет за доказан получения заем в размер на 60 000 лв. от майката на жалбоподателя, но остава сума, за която няма данни жалбоподателят да е разполагал и в която част е потвърден издадения РА.

При определяне на относимите към ревизираното лице обстоятелства за процесните периоди издателите на РА са извършили съпоставка между извършените разходи и получените приходи от ревизираното лице, като при определяне на разходите са взети предвид и разходи за издръжка и живот по данни от доставчици на електроснабдителни и далекосъобщителни услуги. Съдът споделя извода на ревизиращия орган относно приложима в случая разпоредба, въз основа на която определеният по чл. 122 от ДОПК облагаем доход на жалбоподателя да се намали с конкретна величина разходи.

Предвид гореизложеното РА, в частта потвърдена с Решение № 888/31.05.2016 г. на директора на Дирекция „ОДОП” е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора разноски се следват само на ответника и същите с оглед диспозитивното начало следва да се присъдят в поискания размер от 449.00 /четиристотин четиридесет и девет/ лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. З. срещу Ревизионен акт № Р-2221015009917-091-001/23.03.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта потвърдена с Решение № 888/31.05.2016 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

ОСЪЖДА В. И. З. да заплати на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – С. при ЦУ на НАП 449.00 /четиристотин четиридесет и девет/ лева, за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред

Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: